

Nr 25

Av fröken Löwenhielm m. fl., om höjning av statsbidragen till skolmåltider för barn från främmande kommuner.

En av de mest betydelsefulla och mest uppskattade sociala förmåner som under senare år kommit barnfamiljerna till del är de fria skolmåltiderna. Med beklagande måste man konstatera, att statsbidragsbestämmelserna är så utformade, att kommunerna tycks bli alltmer obenägna att starta nya skolbarnsbespisningar.

Vid en jämförelse mellan antalet barn i folkskolorna och antalet barn i de högre skolorna, som har tillgång till fria skolmåltider, finner man, att i folkskolorna har 68 procent och i de högre skolorna ej fullt 35 procent denna förmån. Förhållandet är dessutom mycket olika i olika delar av landet. Så har t. ex. i folkskolorna inom Västernorrlands län barnbespisning införts till 100 procent. I samma län finns fyra högre allmänna läroverk, och intet av dessa kan bjuda sina elever fria skolmåltider.

Ett av skälen varför kommunerna är ovilliga att anordna skolmåltider vid de högre allmänna läroverken torde vara, att kommunerna ej vill åtaga sig utgifter för barn från främmande kommuner. Dessa barn är antingen dagligen resande eller inackorderade. De är nu hänvisade till att äta matsäck eller att t. ex. äta på en bar. I det senare fallet händer, att de för att spara pengar ej äter tillräcklig och lämplig mat.

Statsbidraget till måltider för barn från främmande kommuner är nu högst 85 öre. Om detta höjes till förslagsvis högst 1 krona 30 öre, skulle de flesta kommuner som är villiga att ordna skolmåltider ej behöva riskera utgifter för barn från främmande kommuner.

Kostnaden för staten skulle ej bli betydande. Den skulle sannolikt inrymmas inom de 25 000 000 kronor, som i årets budget föreslagits till skolmåltider. Emellertid skulle samtidigt en minskning av anspråken på anslag till studiehjälp uppstå. Dagligen resande skolbarn erhåller nu bidrag till frukostar.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen ville besluta hemställa till Kungl. Maj:t, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga sådan ändring i gällande kungörelser, att statsbidraget till skolmåltider till barn från främmande kommuner måtte utgå med fulla kostnaden för den

anordnande kommunen, dock med högst 1 krona 30 öre per måltid.

Stockholm den 18 januari 1956

Brita Löwenhielm

Ingrid Andrén

Margit Vinge

John R. Anderson
i Sundsvall

Olof Hammar
